ผลของการฝึกการวิเคราะห์การติดต่อสัมพันธ์ระหว่างบุคคลที่มีต่อพฤติกรรมการสื่อสารอย่างมีมนุษยสัมพันธ์ของนิสิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

บทคัดย่อ

ของ

กันธิมา มานนท์

เสนอต่อบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา
ตามหลักสูตรปริญญาวิทยาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการวิจัยพฤติกรรมศาสตร์ประยุกต์
มีนาคม 2547

กันธิมา มานนท์. (2547). *ผลของการฝึกการวิเคราะห์การติดต่อสัมพันธ์ระหว่างบุคคลที่มีต่อพฤติกรรมการสื่อสารอย่างมีมนุษยสัมพันธ์ของนิสิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.* ปริญญานิพนธ์ วท.ม. (การวิจัยพฤติกรรมศาสตร์ประยุกต์). กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. คณะกรรมการควบคุม : รองศาสตราจารย์ อัจฉรา สุขารมณ์, อาจารย์ ดร.มนัส บุญประกอบ.

การศึกษาครั้งนี้มีจุดมุ่งหมายเพื่อพัฒนาพฤติกรรมการสื่อสารอย่างมีมนุษยสัมพันธ์ของนิสิตด้วยการฝึกการวิเคราะห์การติดต่อสัมพันธ์ระหว่างบุคคล และเพื่อศึกษาปฏิสัมพันธ์ระหว่างการได้รับการฝึกการวิเคราะห์การติดต่อสัมพันธ์ระหว่างบุคคลกับบุคลิกภาพของนิสิตที่มีต่อพฤติกรรมการสื่อสารอย่างมีมนุษยสัมพันธ์ กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาครั้งนี้ คือ นิสิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ปีการศึกษา 2546 ชั้นปีที่ 1 คณะวิทยาศาสตร์ ภาคเรียนที่ 2 ที่ได้จากนิสิตที่มีบุคลิกภาพแสดงตัวและเก็บตัว ซึ่งมีพฤติกรรมการสื่อสารอย่างมีมนุษยสัมพันธ์ต่ำที่สุดในกลุ่ม จำนวน 40 คน โดยสมัครใจเข้าร่วมการฝึกกับผู้วิจัย และสุ่มอย่างง่ายเป็นกลุ่มทดลอง 1 กลุ่ม และกลุ่มควบคุม 1 กลุ่ม กลุ่มละ 20 คน โดยแต่ละกลุ่มจะมีนิสิตที่มีบุคลิกภาพแสดงตัว จำนวน 10 คน และนิสิตที่มีบุคลิกภาพเก็บตัวจำนวน 10 คน เช่นกัน โดยกลุ่มทดลองได้รับการฝึกการวิเคราะห์การติดต่อสัมพันธ์ระหว่างบุคคล จำนวน 8 ครั้งๆ ละ 60 นาที ซึ่งแบบแผนการวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงทดลองแบบสุ่มและทดสอบก่อน-หลังการทดลอง (Randomized Control Group Pretest-Posttest Design) เป็นแบบแผนที่มีการทดลองการได้รับการฝึกการวิเคราะห์การติดต่อสัมพันธ์ระหว่างบุคคลกับการไม่ได้รับการฝึกการวิเคราะห์การติดต่อสัมพันธ์ระหว่างบุคคลและตัวแปรบุคลิกภาพ สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล คือ t-test แบบกลุ่มตัวอย่าง 2 กลุ่มไม่เป็นอิสระต่อกัน (t-test dependent sample) t-test แบบกลุ่มตัวอย่าง 2 กลุ่มเป็นอิสระต่อกัน (t-test independent sample) และการวิเคราะห์ความแปรปรวนแบบ 2 ทิศทาง (Two-way ANOVA)

ผลการวิจัยพบว่า

1. นิสิตที่ได้รับการฝึกการวิเคราะห์การติดต่อสัมพันธ์ระหว่างบุคคลมีพฤติกรรมการสื่อสารอย่างมีมนุษยสัมพันธ์สูงกว่านิสิตที่ไม่ได้รับการฝึกการวิเคราะห์การติดต่อสัมพันธ์ระหว่างบุคคล อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

2. ไม่พบปฏิสัมพันธ์ระหว่างการได้รับการฝึกการวิเคราะห์การติดต่อสัมพันธ์ระหว่างบุคคลกับบุคลิกภาพที่มีต่อพฤติกรรมการสื่อสารอย่างมีมนุษยสัมพันธ์ นัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01